

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 151.

Sjette Sessions anden Samling.

51de Møde.

Fredagen den 9de Mars.

(Forts.)

Kanfer: Det forekommer mig, at det foreliggende Forslag, lidt nøiere betragtet, maa ansees for hensigtsmæssigt, thi jeg troer, at Stuepladsen derved under alle Omstændigheder vil faae en hyggeligere og bekvemmere Form, ligesom ogsaa Pladsernes Antal vil forøges. Jeg nærer heller ikke den Frygt, som udtaltes af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg (Bloug), at Theatret ikke skulde være stærkt nok til at modtage en saadan Forandring, thi den Omstændighed, at Murene ere meget gamle, taler netop for, at de ere stærkere, end om det Mødsatte var Tilfældet. Naar jeg har befundet mig i Theatret, har jeg ogsaa med større Uvillie seet paa den store Lykkelse, som de Vækker og Stolper have, der bære de forskellige Etager, end jeg har været optaget af den Frygt, som udtaltes af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amis Ade Valgfreds (Drewsen), at det Hele skulde falde sammen, thi til det Sidste forekommer der mig aldeles ikke at være nogen Udsigt. Naar dertil endvidere kommer, at det er høist sandsynligt, at vi ikke ville kunne faae et heelt nyt Theater, saa forekommer det mig, at man ikke bør forsømme Leiligheden til at foretage de Forandringer ved det nu bestaaende, som tilbydes os. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg har gjort opmærksom paa de forskellige Maader, paa hvilke man muligviis kunde være istand til at faae et saadant nyt Theater, men han har dog tillige, og vistnok med Føie

udtrykt sig tvivlende om Birkeliggjørelsen af hver især. Han har saaledes vistnok med fuld Grund draget i Tvivl, at Rigsdagen skulde ville bevilge 3 à 400,000 Rbd. til Opførelsen af et nyt Theater. Og hans eget Project, om jeg maa kalde det saaledes, ved en Actie-tegning at indbyde det kjøbenhavnske theaterbesøgende Publikum til at bygge et saadant Theater, drager han ogsaa i Tvivl og sætter det tilside som Noget, der dog maa ansees for meget uvist, uagtet det vistnok var det Æneste, der med mindst Urimelighed kunde være Tale om. Paa Grund af en vis Lov, som Communalbestyrelsen har paa sig, mener han, at den heller ikke vilde paatage sig Ansvar for en saadan Udgift, hvilket hverken vil sige mere eller mindre, end at den Udgift, som det theaterbesøgende Publikum ikke vil udrede, vilde Communalbestyrelsen heller ikke lægge over paa de næringsdrivende Borgere, og der forekommer mig ogsaa at være Grund til at antage, at Kommunen ikke vil gjøre det, ganske asseet fra den Lov, den har paa sig, og som jeg naturligviis her ikke skal indlade mig videre paa. Endelig troer jeg, at, naar Communalbestyrelsen ikke vil, saa er der ogsaa kun meget liden Sandsynlighed for, at en saadan lille speciel Tvangslø, som af det samme ærede Medlem er foreslaaet, hvorved Communalbestyrelsen blev tvungen til at gjøre det, vil kunne sættes igjennem, saa at et nyt Theater heller ikke ad denne Vej vil kunne naaes. Naar altsaa alle de forskellige Forslag til at faae et Theater vise sig at være saaledes, at sandsynligviis intet af dem vil gaae igjennem, saa troer jeg, vi maae komme tilbage til det Standpunkt, hvorpaa vi for Oleblikket befinde os, og det forekommer mig da, som sagt, at der her fore-